

30.07.2013

Nikoła Kołodziejczyk urodził się w Krakowie w 1986 roku. Gra na fortepianie od 4. roku życia. Niedługo później zaczął pobierać lekcje u p. Bogdana Chmury, które ukierunkowały go na muzykę jazzową i przekonały do zdania do Państwowej Szkoły Muzycznej I stopnia im. S. Wiechowicza, a potem do PSM II st. imienia W. Żeleńskiego przy ul. Basztowej 9 w Krakowie, gdzie miał zaszczyt uczyć się od legendy polskiej pedagogiki fortepianowej prof. Ireny Rolanowskiej.

Już w szkole I. stopnia zaczął tworzyć pierwsze kompozycje na ciekawiące mnie instrumentarium, co doprowadziło w czasie nauki w szkole II. stopnia do pierwszych nagrań zbioru kompozycji na fagot, wiolonczelę, elektryczne piano Fendera i kontrabas. Od tego czasu konsekwentnie zgłębiał dostępne mu możliwości najlepszego przełożenia myśli muzycznej na zapis nutowy. Fascynacje muzyką improwizowaną mógł rozwijać w zespole szkolnym prowadzonym przez Kazimierza Chłudka, z którego wywodzi się wielu nagradzanych muzyków jazzowych, a potem na wydziale jazzowym w Państwowej Szkole Muzycznej II. st. im. F. Chopina przy ul. Bednarskiej w Warszawie pod okiem takich znakomitych pedagogów jak Andrzej Jagodziński, Piotr Rodowicz, Ryszard Borowski. W tym okresie miał również przyjemność pobierać lekcje klasycznego repertuaru od Emiliana Madeya. Wszystko to zaowocowało kilkoma nagrodami w ogólnopolskich konkursach (Festiwal Nadzieje Warszawy, Festiwal Pianistów Jazzowych „Debiuty”, Przegląd Zespołów PSM II st. w Elblągu i innymi), gdzie konsekwentnie pokazywał własne kompozycje i interpretacje.

W roku 2005 Nikoła rozpoczął naukę na Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach w Instytucie Jazzu i Muzyki Rozrywkowej w klasie wybitnego polskiego pianisty dr. Wojciecha Niedzieli. Wtedy również rozszerzył swoje poszukiwania kompozytorskie na orkiestry smyczkowe, zespoły mieszane trzeciego nurtu, nietypowe zestawienia instrumentów i postanowił dogłębnie zrozumieć proces powstawania dźwięku studia nagraniowego. Wtedy założył zespół mający wykonywać te pomysły i stanowić bazę dla eksperymentów instrumentacyjnych – Nikoła Kołodziejczyk Orkiestra. Jego kompozycje były również wykonywane przez inne zespoły akademickie takie jak duet wibrafon-fortepian Snub Cube, kwartet wiolonczelowy Cello Girls, a wraz z Adamem Bałdychem założył zespół Storyboard – kwartet jazzowy z koncertującymi skrzypcami elektrycznymi z towarzyszeniem orkiestry smyczkowej i elektroniki. Ciepłe przyjęcie przez publiczność materiału, który przygotowywał i doświadczenia studyjne zdobyte podczas nagrywania płyt tych zespołów wyrobiły w nim pasję prowadzenia, dyrygowania i komponowania dużych składów instrumentalnych, czego uczyć mógł się niebawem pod okiem człowieka o wielkiej renomie specjalisty muzyki big-bandowej w Europie – ucznia Boba Brookmeyera: amerykańcina prof. Edwarda Anthony'ego Partyki.

Otrzymując dyplom z wyróżnieniem na specjalności pianistyka jazzowa Nikoła mógł pochwalić się szeregiem nagród dla jego zespołów, jak również pierwszą godziną suitą na orkiestrę jazzową – „Extreme Conditions” napisaną na rozszerzony big band z koncertującym fortepianem. Suita wykonywana była również później podczas serii koncertów w Austrii. Jego trio jazzowe – Stryjo – uzyskało nagrodę w Przeglądzie Zespołów Jazzowych w Gdyni, której efektem było nagranie autorskiej płyty.

Nagranie koncertowe suit „Extreme Conditions” było katalizatorem zamówień kompozytorskich z różnych źródeł – Filharmonia Wrocławska i Festiwal Jazztopad zamówiły skomponowanie i wykonanie godzinnej autorskiej suity „Chord Nation” na orkiestrę jazzową i elektronikę. Ten ponad roczny 27-mio projekt zwieńczony koncertem festiwalowym a potem nagraniem studyjnej płyty pozwolił docenić i wykorzystać nauki, które Nikoła pobrał u Edwarda Anthony'ego Partyki.

Płyta „Cuiaviana” Michała Polcyna to m.in. efekt zamówienia kujawiaków na zespół jazzowy z koncertującym puzonem. Współpraca z takimi muzykami młodego pokolenia jak Dawid Główniecki, Paweł Puszczalo, Jan Smoczyński czy Michał Polcyn pozwoliła Nikoli na nowo odkryć motywy muzyki ludowej. Komponowanie tradycyjnych tańców zgodnie ze wszystkimi regułami ich dotyczącymi i jednocześnie wzbogacanie ich własną wrażliwością i elementem idiomu jazzowego było bardzo kreatywnym i budującym doświadczeniem.

Czesko-Polska Concept Art Orchestra zamówiła utwór alikwotowy „Over Tonne”, który został zarejestrowany na płycie „Live in Prague”. Utwór eksperymentalny m.in. na alikwoty saksofonowe to owoc jego badań nad współczesną muzyką elektroakustyczną.

Nikoła został również zaproszony do napisania i współwykonania kompozycji dla Regensburg Jazz Orchestra – unikalnego konglomeratu gigantów europejskiej sceny big-bandowej – na koncert z cyklu „NEXT GENERATION: Young European Composers”.

W tym samym czasie otrzymywał nagrody jako pianista i kompozytor – na festiwalach w Bielsku, Jeleniej Górze, Krakowie, Warszawie. Był Półfinalistą Bosendorfer Solo Piano Competition na Montreux Jazz Festival, zdobył Stypendium Berklee College of Music World Scholarship Tour. Swoje przywiązanie do praktyki wykonawczej realizował podczas koncertów w Niemczech, Szwajcarii, Tunezji, Austrii, Czechach, na Węgrzech i w Polsce.

Nikoła miał również szczęście współpracować z niebywałymi wirtuozami instrumentów arabskich: Amine et Hamza M'raïhi, na których zamówienie dokonał aranżacji kwartetu smyczkowego do oud, kanun, głosu arabskiego nowej szkoły i fortepianu. Materiał wydany na płycie „Perpetual Motion” uzyskał prestiżowy tytuł Top of the World – wszedł do ścisłej czołówki innowacyjnych propozycji world music. Materiał ten również był przedstawiany na festiwalach w Kartaginie, Francji, Szwajcarii i Anglii, gdzie spotkał się z entuzjastycznym przyjęciem.

W 2010 roku Nikoła został przyjęty do grona pedagogów Akademii Muzycznej w Katowicach. Miał okazję sprawdzić się jako nauczyciel i przekazywać wiedzę z zakresu praktyki pianistycznej,

akompaniamentu, big-bandu, czy analizy form muzyki jazzowej. Odkrył wtedy jak bardzo wiedza z zakresu kompozycji jest potrzebna i przydatna w procesie kształcenia studentów – nawet tych, których specjalizacja nie obejmuje takich zagadnień. Zapragnął również poszerzyć swoją wiedzę w zakresie zagadnień technicznych muzyki elektronicznej, aleatorycznej, elektroakustycznej i logistycznych rozwiązań problemów powstających podczas nagrań wielkoskładowych. Po dwóch latach pracy Nikola postanowił skupić całą energię na komponowaniu. Ze współpracy z Akademicką Orkiestrą Barokową oraz Orkiestrą Historyczną powstała godzinna suita "Barok Progresywny" łącząca zespół barokowy z orkiestrą jazzową i ludowymi instrumentami Polski i Indii – gadułki, fideli, sukki biłgorajskiej i sarangi. w 2012 roku zdobył wyróżnienie na Transatlantyk Instant Composition Competition. Jako pianista został zaproszony do zagrania trasy koncertowej przez berlińską orkiestrę EPJO. Aranżował dla Richarda Bony i Metropole Orkest prowadzonej przez Vince'a Mendozę, dla Tomasza Kukurby i Orchestra of Live Strings Nigela Kennedy'ego, oraz orkiestry L'Autunno.

Obecnie Nikola przenosi się do Warszawy, wydaje płytę Stryjo, pracuje jako producent wykonawczy i kompozytor nad płytą wokalistki Ewy Lewandowskiej i przygotowuje autorski materiał, który zaprezentuje nowe spojrzenie na zespół elektro-akustyczny.

Więcej informacji na <http://music.thinkbay.net>